

BRUKSEIER P. TORKILSEN.

AV STATSRAAD . E. MELLBYE.

MED brukseier *P. Torkilsen* paa Spillum bruk ved Namsos er en av dyrkningssakens varmeste forkjæmpere i vort land gaat bort.

Han var født paa Øvre Eker og kom til Bangdalsbruket som bruksarbeider for ca. 50 aar siden. Han arbeidet der i 20 aar og startet saa Spillum bruk, som han har arbeidet op til en første klasses forretning med stadig økende produktion.

Han var meget interessert i almene formaal, var sterkt benyttet som kommunemand og var i en aarrække direktør i Namsos sparebank.

For skogsaken hadde han stor interesse, stiftet Klingens skoglag og fik Namdalen utskilt som eget skogsel-skap, hvis formand han var til sin død.

Han, som selv hadde arbeidet sig op fra arbeiderstanden og fristet dens lod, hadde al tid varmt hjertelag og levende interesse for de »små i samfundet«, en interesse der i motsætning til, hvad man saa ofte ellers ser, ikke gav sig utslag i vakre ord, men i praktisk handling, baade som den humane arbeidsherre og som forkjæmper for landets dyrkning og for at skaffe arbeiderne eget hjem og egen jord.

I et brev til formanden for »Selskapet til emigrationens indskrænking« av 24. august 1909 gjorde han saaledes opmerksom paa de store myrarealer, der findes i Namdalens herreder, og utviklet senere nærmere den plan, som i det store og hele blev fulgt ved den kolonisation, der senere er sat igang av Myrdykningsfondet, stiftet av Emigrations-selskapet og Det Norske Myrselskap i forening, og hvis næstformand hr. Torkilsen var. Dette fond har ved indsamlede midler indkjøpt og begyndt kolonisation paa myrer i Nærø i Namdalen, og forhaabentlig er dette kun begyndelsen til en stor og landsomfattende virksomhet. Like

til i vaar var han denne dyrknings stedlige leder og støttet med bidrag og raad og daad.

Paa grund av tiltagende sykелighet maatte han isommer trække sig tilbage fra al virksomhet og har siden bod i Sande i Jarlsberg.

Det var efter at han hadde vært en tur i Danmark og der paa den jyske hede set, hvad man kan fremtrylle av skog paa den elendig magre hedejord, og av rike høiavlinger paa dyp mosejord, at han i ovenomtalte brev kom med de ytringer, der nu saa ofte citeres, og som viser, hvilket merkelig klart blik han hadde for, hvordan vort land ser ut, set fra et landbruks- og dyrkningsstandpunkt. De lød saa: »For større deler av landet ser det ut, som om vi er et nybyggerfolk, der endnu ikke har magtet at ta landet i besiddelse«. Naar landets dyrkningssaga engang skrives har brukseier Torkilsen fortjent sin side i den.

B RUKSEIER TORKILSEN døde i Sande i Jarlsberg 17. januar og hans jordiske levninger blev bisat i krematoriet paa Vestre Gravlund Kristiania, fredag 22. januar.

Kranser blev nedlagt paa baaren fra *Myr dyrkningsfondet* ved formanden i fondets styre, statsraad *Mellbye* og fra *Det Norske Myrselskap* ved sekretæren torvingeniør *Thaulow*.

SELLSMYRENS OPDYRKNING

EN KOSTBAR AFFÆRE

STORTINGETS LANDBRUKSKOMITE BEKLAGER DE SMAA

RESULTATER AV ARBEIDET

EFTER »MORGENBLADET«

I sin redegjørelse for sænkingsarbeiderne paa Sellsmynen i Gudbrandsdalen anfører Landbruksdepartementet i budgetforelægget, at der endnu maa iverksettes betydelige arbeider før flaten paa Sellsmynen blir saa flomsikker, at der er betingelser tilstede for en rationel utnyttelse av myren. Efterat departementet har paavist hvilke arbeider, der endnu staar igjen, opplyses, at der blandt bygdefolk hersker tvil om det allerede med store bekostninger utførte sænkingsarbeide vil øve den forønskede virkning. Denne tvil næres ogsaa av departementet.

Angaaende distriktsbidraget meddeles, at de interesserte grundeiere ikke vil yde mer end $\frac{1}{4}$ av arbeidskostningerne. Departementet hævder at det har været forutsætningen at der til disse arbeider bare skulde ydes $\frac{1}{3}$ statsbidrag; men for sakens skyld og fordi arbeidet ikke taaler utsættelse, finder departementet at maatte anbefale, at der bevilges $\frac{3}{4}$ statsbidrag.